

לשבת בינתים בפרשת וירק

פירוש
מאמר ח"ר
מעשה נדב"ו
יומין וכו'

זה שאמר עד שמע ושמע • הוא מגומגם בעיני
אשר לזה אני חובב • כי נח מטט מקריאתו כשהגיע
לשמע • וזכרשח דמע אור כגבר חלציו לכוזיר
כעס על הלמוד תורה כי הפרשה כולה מדברת
בלמוד • ואפשר שזו כונת במאמר הבהחלנו זו •
כי כפי סדר הכתובי • היה נראה שלמען ישמעו
שז אל האנשים במוקדמי • בפסוק • ולמען ילמדו
עב על הנשים כי הם לריבים יותר ללמוד אך
יחזקבו דמעס המצות • ולזה אני אומר שהמלך
דרש א בעכפי מה שראה שיש בו לורך כפי הזמן
לולי זה מעט תועלת יקבלו השומעי לפי'אם הם
קורא כל התורה וכו' והנשים כל א' כפי
הנאות והמלך להם וזכרשח הזכיר פרטות
האנשי שיחמדו בלמוד • וזהו האנשים ללמוד •
ולאו אל ללמוד ממה שקרא המלך קאי • אלא שהמלך
מוזיר אותם ללמוד • והנשים שאי' מודרין ללמוד
תורה כמו שאמרו כל המלמד לבחו תורה וכו'
הזכיר שישמעו לקול החכמים כי נשים דעון קלה
ונטי' להקל בדברים רבים ע"כ הזכיר אותם
שישמעו לקול מורים אף אם יורו להם לפעמי'

במה שלא ייטב בעיניהם כאלו האמר עד"מ שלא
יגלו שער ראשם ושלא יתקטבו בדעה נכרית כי
שער באשה ערוה ולמראה עין יראה כאלו הוא
שער שלהם ואבותיו ואבות אבותיו הקדושי' בכל
קהלות אשכנזים מחו דדורותיהם שלא יבאו על
ראשם לפי' הבידלי ממש שרגון שלו דומה
לשער הלא יראו מעלתם כי במקום שמוגים נשי
האומות לכבוד שער רשעם ובאחיות נזכרים כמו
כן מלהקטב דפאה נכרית • ונזכר בהבחי בדבור
בפסוק ארץ עשיתי נדון זה ונתוכחתי זו עם
המתירים להקטב דפאה נכרית •
ואין כאן מקומו ולא הבעה מוכנת לכך • זה

או כיוצא בה במקום אחר • או למי' החולק על
הדין שהוא ג"כ • כרגון לא דרכו לומר בשלמא
או הניחא לתרץ את עצמו למע בקשה יותר
בס'פא דזרייתא עד"מ מזריחא • או למע
בקשה יותר למי' זה מלאיך מ"ד • אבל כאן
מי הוא זה שיקטב לו למע לא בקשה ג"כ האנשים
והנשים למע באים עד שהורך להסיר הכרס
ולומר בשלמא האנשים באים ללמוד וכו' • והנ'
במה ששיב ליתן שר למזיאיבם • דיראה
מפגע כלסון דלין למזיב או טעם בעלמא ולא
לזים בה כ"א כדי ליתן שר למזיאיבם • וחם
וחליל' מלבעלות על לב שתמלא בתורתנו הקדושה
מזיב שלא יבית בה טעם עצמי והשכר נמשך
משמירת או עשיית המזיב אך לא למזיבו עליה
בעלם וראשונה כדי לעול שר • וכבר אמרו על
המרחי אחכמה והיא רחוקה ממני מלמד שעמד
שלמא על כל טעמי המצות חוץ מפרה אדומה •
משמע דים טעם לכל המצות וגם לפרה אדומה •
אלא כטעם פרה אדומה לא נתגלה לשלמא וכן
לכל בחקי' יש להם טעם אלא שלא נתפרסם
טעם שלהם כיחר המלות זכמשפט' עיינמה פני'
הר'ן על ואמרו רק עם חכם ונבון וגומר ומה
דפי' הרמז'ן דפרשח כי הלא כי עם הרבה להבית
ראיות שכל המצות שחורים • יש להם טעם והם
שלא להזכיר שיהיה בק"כ על דבר שלא יהיה בו
טעם מלד המציה בעלמא • ומה זו השוזה אי'
ליתן שר למזיאיבם • ואגל בהמייבא מה שאמר
רבי יושע מרגלית טובה יהיה בידכם וכי'
זכר אה שחשבו' או יש בה חכמה מפוארה • וקרא
חגר על שרצו להעלמה מהם • ומה שררה לי
בהבנת כונת בעל המאמר הוא כי לא שלל למע
בא הטרף כונת חופלת יש בהבחתם • כי החשוב'
מזיאיבם וגלוייה לעינים כי אם יניחו בבית הטף
שלא בגיע לחנוך (אשר עליו היחה השאלה) היו
עומדים אלל הדש אשר יאריך זמנו כיום חמים •
בלב רגו מירחם שלא יזקו בנייהם הסכנים ולא
היו נזקים ואזייהם אל דברי הדש • אבל מה
שהקשה • הנה שלא היה לריך לזות על זה • וכה
יאמר אם האנשי' באים ללמוד וכו' כלומר מהאחר
דבוא שכל האנשי' יבאו ללמוד והנשים לשמוע •
ונכלל בכלל הטף שביע לחנוך כמו שאמר
הכחוב ובניהם אשר לא ידעו ילמדו וגומר א"כ
בלי הפק אף אם לא היו מצויים להביא הטף שלא
ביע לחנוך מעלמם היו מצויי' אוחכ' ייראהם
שלא יזקו בבית ואין איש או אשה אהם •
והחופלת